

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 192. Statuta & ordinationes ejusdem Synodi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](#)

xum & illicitum mulierum cultum esse Sæcul. XV.
reprimendum.

A.C.1420.

§. CXCII.

*Statuta & Ordinationes ejusdem
Synodi.*

In actis ejusdem Concilii post præfatos articulos reperiuntur plura statuta, quæ disciplinam respiciunt. Igitur I. statuuntur poenæ contra concubinarios notorios. II. Prohibetur Clericis, ne secum mulieres juvenes, ac de incontinentia suspectas habeant. III. Ne in domibus suis tabernas teneant, aut laicorum convivia accedant. IV. Ne venationem exerceant, aut taxillorum lusum. V. Præscribitur, quales Presbyteros debeant sibi assumeret Plebani, in adjutorium curæ animalium. VI. Obligandos esse ad Provincialium & Synodalium constitutionum observantiam, & ad deferendos habitus modestos a laicorum vestibus distinctos. VII. Sacra menta sine conventione vel pactione gratis esse ministranda. VIII. Publice delinquentes non esse tolerandos, nec Prælati potestate absolvendi a casibus reservatis abutantur. IX. Pro sepultura nihil extorquendum. X. Statuitur, qualiter adulteri, & concubinarii publici sint admonendi, & ab ingressu Ecclesiæ arcendi. XI. Qualiter se gerere

Sæcul. XV
A.C. 1420.

rere debeant Plebani erga eos, qui ad auctoritatem superiorem remissi sunt.
XII. Matrimonia clandestina prohibentur.
XIII. Präcipitur, Matrimonia in Ecclesiis coram Presbytero esse contrahenda, & ante Benedictionem nuptialem consummare prohibentur, **XIV.** Patrinos Baptismales non esse multiplicandos statuitur. **XV.** Jubetur, ut Presbyter populum doceat, qualiter contrahatur affinitas spiritualis ex Baptismo & confirmatione. **XVI.** Forma juramenti præscribitur, quod præstare tenentur testes synodales in manibus Archi-Diaconorum. **XVII.** Statuta synodalia bis in anno prælegantur populo. **XVIII.** Sequentes quinque articuli perstringunt usurarios, atque eorum poenæ præscribuntur. **XXIV.** Agitur contra viarum grassatores, **XXV.** Et illos, qui scienter furto ablata coemunt. **XXVI.** De decimis persolvendis, & de poenis eas usurpantium. **XXVII.** De his, qui nova exigunt pedagia. **XXVIII.** Declaratur, etiam in lecto ægreditudinis testamentum condi posse. **XXIX.** Fœminis illicite vestitis Communionem esse negandam. **XXX.** Innovantur poenæ contra eos, qui tempore interdicti in cæmeteriis mortuos sepeliunt. **XXXI.** Decernitur contra eos, qui occidunt, verberant, & violentas manus in Clericos injiciunt, **XXXII,** **XXXIII,** & **XXXIV.**

De

De eadem disponunt materia, & statuunt ^{Sæcul.} XV.
poenam in eos, qui percutiunt Legato-^{A. C. 1420.}
rum, vel alicujus Judicis nuntios literas
judiciales deferentes. Idem quoque de-
cernitur XXXVI. & XXXVII. Constitu-
tione. Tres sequentes puniunt eos, qui
bona decedentium Clericorum occupare
præsumunt. XLI. Agitur de his, qui
imponunt tributa capitaria, & alias ex-
actiones Ecclesiasticis. XLII. Idem statui-
tur. XLIII, XLIV, & XLV. Contra u-
surpatores bonorum Ecclesiæ, XLVI.
Contra eos, qui ad vacantes Ecclesiias
mittunt arinatos, & faciunt ibi expensas.
XLVII. Contra Laicos recipientes & oc-
cupantes beneficia Ecclesiastica. XLVIII.
De Advocatis Ecclesiarum ultra debitum
exigentibus tractatur. XLIX. De eo-
dem. L. Contra Ecclesiarum Patronos,
qui Superiores impediunt in collatione.
Ll. Contra Patronos partem decimarum
sibi retinentes. Lll. De eodem. Llll.
Contra Laicos, qui sine consensu Præla-
torum bona fabricæ Ecclesiasticæ admi-
nistrant. LIV. Contra eos, qui Eccle-
sias in castella, & arces convertunt, &
milites in eis locant. LV. Contra illos,
qui recursum ad Judices Ecclesiasticos
impediunt, aut statuta condunt contra
Ecclesiasticam libertatem. LVI, LVII,
& LVIII. Contra eos, qui Clericos ad sæ-
culares Judices trahunt. LIX. Prohi-
betur,

Sæcul. XV. betur, ne ad prædicandum admittantur
A.C. 1420. de Hussitarum hæresi suspecti, sed supe-
rioribus denuntientur.

§. CXCIII.

Bononia a Pontifice recuperata.

*Platin. in
Mart. V.*

In Italia Joanne XXIII. Bononia egresso, cives antehac seditione mota summorum Pontificum imperium exutiebant, nec ullo Pacto ad officium redigi poterant. Hoc autem anno Bentivolii auctoritas apud populares suos tantum valebat, ut ejus hortatu ad Martini V. fidem reverterentur. Ceterum Florentini longioris, quam ibi Papa fecerat, moræ pertæsi, persæpe famosos libellos divulgabant, puerique publice cantabant: *Papa Martino non val un quadrino id est, totum Martini meritum, nec unum valet obulum.* Qua de re Pontifex haud parum indignabatur, existimans, sese ab ipsis quoque civibus contemptui haberi, atque pueros ab eorum Parentibus ejusmodi cantilenas didicisse. Verum Leonardus Aretinus Martini, cui a secretis erat, animum mitigavit, in memoriam revocans quantis honoribus Florentini eum hucusque prosecuti fuissent, ac summam, qua Pontificis dignitatem colerent, reverentiam satis testatam fecissent; præterea illum monuit, ne prosperatum obli-